

ରେଞ୍ଜି ସମ୍ପଦ କୁମାର

ବନାମ

ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 8, 2005

[ଏଚ.କେ. ସେମା ଏବଂ ତରୁଣ ଚାଟାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 - ଧାରା 302 ଏବଂ 57 - ହତ୍ୟା - ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ନିଜ ଶାଶୁ ଓ ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ତିନି ଜଣ ନାବାଳକ ପିଲାଙ୍କୁ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଷ ଦେଇ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି - ସମ୍ପର୍କକୁ ହାତେଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ - ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷସିଦ୍ଧି - ବୈଧତା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ବୈଧ - ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପାରିସ୍ଥିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲା - ଏଭଳି ବାଉସ, ପୂର୍ବ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ପାଇଁ ନିବର୍ତ୍ତକ ଦଣ୍ଡର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି - ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର କ୍ଷମା ପାଇବାର ଅଧିକାର ବିନା ଆଇପିସିର ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଛି ।

ଅଭିଯୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ, ଅପିଲକାରୀ-ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ, ସେ ନିଜ ଶାଶୁ ଓ ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ତିନି ଜଣ ନାବାଳକ ପିଲାଙ୍କୁ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଷ ଦେଇ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଡସ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିବା କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରାଇ ଏପରି କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ଏହା ଏକ ସତ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଏଡସ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ନଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ହତୁପ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲଟି ।

ଏହିଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : 1.1. ଏହି ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାରିସ୍ଥିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ଏକା ସମୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷକୁ ଦର୍ଶାଉଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏହି ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅନୁମାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

1.2. ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନଗତ ନୀତି ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ପାରିସ୍ଥିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ବ୍ୟତିତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରମାଣ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ।

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟ୍ସ୍ [2005] ସପ. 3 S.C.R.

1.3. ଏହି ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଜନ ଅକାଟ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପାରିସ୍ଥିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛି । ତେଣୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ସମକାଳୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଔଚିତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିବ ।

2.1. ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକକୁ ଚକିତ କରିଦେଇଥିଲା । ଏହି ବୀଭତ୍ସ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ନିଷ୍ପର, ପୂର୍ବ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଏବଂ ସୁସଂଗଠିତ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିବର୍ତ୍ତକ ଦଣ୍ଡକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ । ସମ୍ପର୍କିତ ହତ୍ୟା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଭଳି ବୀଭତ୍ସ ଏବଂ ନିଷ୍ପର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ କେବଳ ଆଇନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନୁହେଁ ବରଂ ନାଗରିକ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ।

2.2. ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଅପରାଧ ଘଟାଇବାର ଶୈଳୀକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଔଚିତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ କରିବ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଆଇପିସିର ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ଜେଲରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ଶୁଭ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି କ୍ଷମାର ସୁବିଧା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 551/2004 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 313/2001ରେ ଆନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 5.9.2003 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆନସାର ଅହମ୍ମଦ ଚୌଧୁରୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ବିନୟ କୁମାର ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ଡି. ଭାରତୀ ରେଞ୍ଜୀ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସେମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲେ ।

ଏକମାତ୍ର ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302/201/467/468/420 ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଚିକିତ୍ସା ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1956 ର ଧାରା 15 (2) (b) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ବିସ୍ତୃତ ଆଲୋଚନା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଟି ମାମଲାରେ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ 200 ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଜରିମାନା ଏବଂ ଖୁଲାପ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଇଁ ଅଶ୍ରମ କାରାବାସ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ 1998 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 11/12 ତାରିଖ ଦିନ ଜଣେ ଚିକିତ୍ସକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଭିଯୁକ୍ତ, ପାନ୍ କ୍ୟୁରୋନିୟମ୍ ବ୍ରୋମାଇଡ୍ ଯାହାର ବାଣିଜ୍ୟିକ ନାମ 'ପାଭୁଲନ' ଦ୍ୱାରା ବିଷକ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ

ରେଞ୍ଜୀ ସମ୍ପଥ କୁମାର ବନାମ ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ସେମା]

ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର, ଶାଶୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ତିନି ନାବାଳକ ପିଲାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଥିଲେ, ଯାହା ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ କାହାଣୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକକୁ ଚକିତ କରିଦେଇଥିଲା । ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ହତପ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଣେ ଲୋଭୀ କ୍ୱାଇଁ ସମଗ୍ର ପରିବାରକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିଦେଲା; ଏପରିକି ତିନିଜଣ ନାବାଳକ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପିଲା ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା ପାଇ ନଥିଲେ ।

ଏହି ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପାରିସ୍ଥିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଆମକୁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ସେ ଆମକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର କରାଇଛନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ସମକାଳୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯାହା ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିକଳ୍ପନାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତି ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନମତେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି :-

1. ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ମୃତକ 1 ଏବଂ 2 ଜଣ କ୍ୱାଇଁ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
2. ସେ ମୃତକ ପରିବାରକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏଡସ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପରିବାରର କୌଣସି ସଦସ୍ୟ ଏଡସ୍ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ନଥିଲେ ।
3. ସେ ମୃତକ ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରମେଶ କୁମାର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9) କୁ ପାଖକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ରୋଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟ କରାଇଥିଲେ ।
4. ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇଲେ ଯେ ସେ କଲିକତାରୁ କିଛି ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ମୃତକ ସଂଖ୍ୟା 1 ଠାରୁ ଦୁଇଥର ଟଙ୍କା ନେଇଥିଲେ ।
5. କେତେକ ଡାକ୍ତରଖାନା ଏବଂ ଔଷଧ ଏବଂ ଔଷଧ ବିକ୍ରୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଲୋକଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଯୋଗାଯୋଗ ଥିଲା ।
6. ସେ ମେସର୍ସ ଜୟ କ୍ରିଷ୍ଣା ମେଡିକାଲ୍ ହଲ୍, ଗୋଦାବରୀଖାନୀରୁ ତା 1.3.1998 ରିଖରେ ପାଞ୍ଚଲୋନ୍ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ କିଣିଥିଲେ ।
7. ତା 11.3.1998 ରିଖର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ରାତି ପ୍ରାୟ 10.00 ରୁ 11.00 ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ମୃତକଙ୍କ ଘରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ।
8. ଘଟଣାର ସେହି ରାତିରେ, ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କୁ ଶ୍ୱଶୁର ଘର ଏବଂ ନିଜ ଘରୁ ଦୂରରେ ରଖିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।
9. ତାଙ୍କରୀ ମତ ଅନୁଯାୟୀ, ପାନ୍ କ୍ୟୁରୋନିୟମ୍ ବ୍ରୋମାଇଡ୍ ଦ୍ୱାରା ବିଷକ୍ରିୟା ହେତୁ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା, ଯାହାର ବାଣିଜ୍ୟିକ ନାମ ହେଉଛି 'ପାଞ୍ଚଲନ୍' ଯାହା ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନଗତ ନୀତି ଯେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ପାରିସ୍ଥିତିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିଷୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ

ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍ [2005] ସପ. 3 S.C.R.

ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହିପରି ପ୍ରମାଣ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ସହିତ ସୁସଂଗତ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅସଙ୍ଗତ ହେବା ଉଚିତ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନଗତ ନୀତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମତ ରଖୁଛୁ ଯେ ଏହି ମାମଲାରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦୃଢ଼ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନଥିବୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ସମକାଳୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ନାହିଁ ଯାହା ଆମର ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ଔଚିତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।

ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକକୁ ଚକିତ କରିଦେଇଛି । ଏହି ବୀଭକ୍ତ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ନିଷ୍ଠୁର, ପୂର୍ବ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଏବଂ ସୁସଂଗଠିତ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ନିବର୍ତ୍ତକ ଦଣ୍ଡକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ । ସମ୍ପତ୍ତି ହତ୍ୟା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏଭଳି ବୀଭକ୍ତ ଏବଂ ନିଷ୍ଠୁର ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ କେବଳ ଆଇନର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନୁହେଁ ବରଂ ନାଗରିକ ସମାଜରେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ ।

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସମୟରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଣ୍ଡ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୌଣସି ସୂଚନା ଜାରି କରିନଥିଲେ । ତେବେ, ଅପରାଧର ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଜଙ୍ଗରେ ଏହା କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ, ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଔଚିତ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 57 ଅନୁଯାୟୀ ଜେଲରେ ରହିବା ଉଚିତ । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ଶୁଭ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟ କିମ୍ବା ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି କ୍ଷମାର ସୁବିଧା ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ବି.ବି.ବି.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

“ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ,

ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।